

അക്കിത്തത്തിന്റെ
അടുക്കളെയിൽ:
കമ്പ്യൂട്ട് നാരാധാരൻ

വെരിയർ
എക്സിൻ:
രാമചന്ദ്ര ഗുഹ

തുർക്കി
യാത്ര:
സകരിക്കു

കാര്ത്തികൻ

അക്ഷയത്തിപ്പ്

2023 സെപ്റ്റംബർ 17 • വില ₹40

ഇന്ത്യൻ ദരണ്യാടനയിലെ സ്ഥിരതയാളുകൾ

ജെ.പ്രദാഷ്

എം.ലീലാവതി
ഗ്രേസി
ഷാഹിന ഇ.കെ.
നിഷ നാരാധാരൻ

ഹിൽമ അഹ്മേദ്‌കുറ്റ്
അമുർത്ത ചിത്രകലയിലെ
ആദ്യ സ്ഥിരമുദ്ദ

സിനിമയിലെ തിന്മേശ
പി.കെ.സുരേഷ

അക്കിത്തത്തിന്റെ അടുക്കളെയിൽ

കർപ്പറ നാരായണൻ

അക്കിത്തത്തിലേക്ക് ഒരു യായ്രു. അക്കിത്തം കവിതകൾ രൂപം കൊള്ളുന്നതെങ്ങിനെ എന്ന ജിജഞ്ചാസ്യു അക്കിത്തത്തിൽ നിന്ന് തന്നെ ഉത്തരം കണ്ടെടുക്കുന്നു. അക്കിത്തം കവിതയിലേക്ക് വായനക്കാരെ ക്ഷണിക്കുന്നു ഈ അക്കിത്തം അനുഭവം.

അക്കിത്തത്തിന്റെ രൂചി എന്നാലുമരിയുന്നത് സ്ഥാതിരീ രാധാകൃഷ്ണനിൽനിന്നും മെതിരീ എഴുപതാദ്യത്തി ചുമ്പുതിയ ഒരു ലേഖനത്തിൽ അക്കിത്തത്തെ ഉദരിച്ചി രൂപീകൃതിയായ “നിന്നൊക്കോന്നവർ കൊന്നു പുഡേ തന്നുടെ തന്നുടെ മോക്ഷത്തെ.” പിന്നീട് അക്കിത്തത്തെ വായി ക്ഷുകയോ കേരക്ക്ഷുകയോ ചെയ്യപ്പോഴാക്കും എന്നാണി പരിശോർത്തു അക്കിത്തത്തെ അറിയുന്നതായും ആ വാക്കുത്തി എന്റെ രൂചി കൂട്ടി. അക്കിത്തം കവിതകൾക്കുള്ള ഒറ്റവാക്കു തിരിലെഴുതപ്പെട്ട ആമുഖം പോലെ എന്നിക്കാം വാക്കു.

നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ഇതിഹാസത്തിലെ ആരംഭവാക്യങ്ങളിൽ ആ വാക്കുത്തിന്റെ ആർഗ്ഗ്രായ പ്രതിധ്യനികൾ വിശദം കണം “ഒരു ക്ലീരിക്കണം മറ്റുള്ളവർക്കായി എന്നർ പൊഴിക്കവേ/ ഉദിക്കയാണൊന്നാമ്മാവിൽ ആയിരും സാരമണ്ണയാണ്.” ആ ‘മറ്റുള്ളവരിൽനിന്ന് എന്നറിഞ്ഞു സ്വജനങ്ങൾക്കായി ക്ലീരി പൊഴിക്കുന്നുണ്ടോ, ഇതുതാർമ്മതാവർഷം. അതോ അനുകമ്പാവർഷമോ? കവിക്കളും നേരിട്ടുകാണുന്ന നാത്തകംഡം എന്നിക്കിഞ്ചും കവിതയിൽക്കൂട്ടി കാണുന്ന താൻ. അക്കിത്തത്തെപ്പറ്റിയാണെന്നിൽ, എവിടെയോനിന് ‘വൻ കാന്നമൊന്നു വലിക്കു

നുവോ’ എന്ന് ഉലർന്നുണർന്നു നിൽക്കുന്ന ആ മുടിയും നിസ്തുലക്കമായ ആ മുറുക്കാൻ ചിരിയും എനിക്കെത്രമേലിപ്പു മാണഞ്ചില്ലും. കവിയിൽ വള്ള പ്രോശുമല്ലോ കവി? അക്കിത്തം എഴുതി അത് പ്രസിദ്ധവുമാകി. “വഞ്ഞ തുളച്ചിക്കുന്ന ദന്തങ്ങൾക്കുള്ളില്ലെന്ന എന്നർ കടന്നുപോന്നു ഭാഗ്യത്താർ, വെറും നൃലായിരുന്നു എന്നർ.”

അക്കിത്തത്തിന്റെ കവിതകൾ വന്ന വഴിയിൽ ഒരു നിൽക്കാൻ ക്ഷണം, ക്ലീരുക്കും ക്ലീരുപ്പോരും എന്നിലെ അക്കിത്തം വായനക്കാരും സർത്തനന്നയോലയും തോനി. എങ്ങനെയൊക്കെ മാണം ഒക്കിത്തം കവിത

အောင်ယော

2023 ဧပြီလမှစ 17-23

နယ်များ
သိပ္ပါယ်

അക്കിത്തത്തിന്റെ അടക്കാളങ്ങളും

▶ രൂപംകൊള്ളുന്നതെന്ന
കൗതുകം തിരിക്കാൻ അക്കി
ത്തത്തെത്തന്നെ ആശുപഥിക്കാ
മന്നായിരിക്കുന്നു.

കട്ടകിനെക്കുറിച്ചുള്ള
ബബ്പിളിലെ സാരാപദ്ധ
ശകമ കവിതയ്ക്കുമിണങ്ങാ
ത്തല്ല. വിത്തുകളിൽവെച്ച്
ചെറുതാൻ കട്ടക്. പക്ഷേ.
അത് മുളച്ച് ചെടിയായി,
വളരുന്നോടു ദേഹഭാക
തിലെ പക്ഷികൾ അതിന്റെ
ശിവാഞ്ജലിൽ വന്നിരിക്കും.
കാഴ്യിൽ പതിയാൻ മാത്രമി
ലൂഡി കാവുബിജത്തിൽനിന്ന്
കു പ്രചോദിതനിമിഷത്തിൽ,
വിത്തിൽനിന്ന് മുക്കം പോലെ,
കാവും വിശാളക്കാലപുട്ടും.
അക്കിത്തം അതെക്കുറിച്ച്
പറയുന്നു: “എത്ര കാവുത്തി
ണ്ടിയും ജനനത്തിൽ പ്രചോ
ദിമെന്നു വിളിക്കപ്പെടാവുന്ന
കുനിമിഷമുണ്ട്. ഇരുണ്ട
ഗൃഹയിൽ കണ്ണടച്ചിരിക്കുന്ന
രഹജീവകമേൽ പെട്ടുന്
തുറക്കപ്പെടുന്ന ജനർപ്പണതി
ലുടെ തിരിത്തുളുന്നിവരുന്ന
പൂനിലാവ് തട്ടുന്നോഴ്സാവു
ന അനുഭൂതിപോലെ ഏന്തോ
നോണ്ട്. വിടരുന്ന കണ്ണു
കംക്ക് ലഭിക്കുന്ന അഭൂതപുറ
വമായ രഹാന്നദർശനം.”

അശ്വിനൈപ്പറ്റിയുള്ള മിറ്റ്
സൗജിന്റെ ഗ്രന്ഥം വായിച്ചു
വരുന്നോടു ‘സ്വയമാത്രജ്ഞ’
എന്ന പദം കണ്ണറിൽത്തട
യുന്നു നിഖലങ്ങു നോക്കി
യപ്പോരു അഞ്ചുനെന്നയാരു
പദം അതിലില്ല. സമാനത
തോന്തിയ കുപദം മനസ്സി
ലുംചു: ‘സ്വയംത്രാന്തരമം’.
അതിന്റെ അർമ്മം നിഖലങ്ങു
വിൽ നോക്കിയപ്പോളോ?
അർമ്മത്തിന്റെ കു പട്ടപ്പ്.
“ദിനുന്ന രണ്ടു ഭാര്യ, രണ്ടു
ദിക്കിൽ തുഷി, പെരുവശയിൽ
വിടുവെപ്പ്, സാക്ഷിനിൽപ്പ്,
ചുമതലവഹിക്കൽ.” ഒരു
വെറും വിവരണാത്തകാരാ
വലിയ കന്ന്. ഒരു കവിത
ഡ്രൂമാത്രം ശമിപ്പിക്കാവുന്ന
എന്തല്ലുമോ അതിൽനിന്ന്
ഉണ്ടുന്നു ഉയരുന്നു അക്കി
അതമെഴുതുന്നു: “പെട്ടെന്ന

മെതിൽ എഴുപതാവുത്തിലെഴുതിയ ഒരു
ലേവന്തതിൽ അക്കിത്തത്തെ ഉദ്യർഥിച്ചിരുന്നു:
“നിന്നെക്കൊന്നു പുഡേതന്നുടെ
തന്നുടെ മോക്ഷത്തെ.” പിന്നീട് അക്കിത്ത
തത്ത വായിക്കുകയോ കേൾക്കുകയോ
ചെയ്തപ്പോഴോക്കെ ഞാനി വരിയോർത്തു
അക്കിത്തത്തെ അറിയുന്നോരും ആ വാക്ക്
അതിന്റെ രൂചി കൂടി.

നിക്ക് അഭൂതപുറവകമായ
രഹജീവം അനുഭവപ്പെട്ട്
എന്നുകൊണ്ട് ഈ അഞ്ച്
സ്വയംത്രാന്തരമണ്ണള്ളും ഒരേ
ആളുടെ ശ്വിത്തത്തിൽ പ്രതി
ഫലിച്ചുകൂടാ?” അതോടെ
പരിചിതസിമയിൽനിന്ന്
പലരും പലതു സഹകരണ
സന്നദ്ധതയുമായി ഏതെങ്കിലും
കയായി. ആ പുനിലാവിൽ
സുഹാഭിത്തിയിൽ പതിനേട്ട

അക്കിത്തം: വര നൃഥ്യം

